

DE KRACHT VAN HET GEMIDDELDE

TEKST: PATRICK BEIJERSBERGEN

Op de lange duur heeft een belegging in aandelen altijd het beste rendement opgeleverd. Minder bekend is dat aandelen op de lange duur ook het minste risico met zich meebrengen.

Dat aandelen op korte termijn enorm beweeglijke, onvoorspelbare en zelfs gevaarlijke beleggingen kunnen zijn zal iedereen na de meest recente beurscrisis volmondig beamen. Het is op de aandelenbeurs niet moeilijk je hele vermogen weg te speculeren in enkele kwartalen, zeker niet met behulp van turbo's, opties, futures en andere constructies met hefboomen of geleend geld. Sterker nog, het is de kunst deze valkuil juist te ontlopen. 'Don't lose your shirt', luidt een bekende Amerikaanse beurswijsheid. Zorg ervoor dat je te allen tijde in de markt blijft, dan zit je goed.

Wetenschappelijk onderzoek toont aan dat aandelen beweeglijker zijn, maar op de lange duur ook een hoger rendement geven dan obligaties en spaarrekeningen. Uit historische gegevens van een aantal landen over een periode van meer dan honderd jaar blijkt dat het rendement op aandelen hoger ligt dan dat op spaargeld of op obligaties.

Het rendement op beursgenoteerde aandelen en obligaties bestaat enerzijds uit de koerswinst (of het koersverlies) en anderzijds uit de uitkeringen op die beleggingen, dus dividend en rente.

Dat aandelen een hoger rendement geven klopt met de theorie dat beleggers die meer risico nemen, daar op de lange duur voor beloond moeten worden. Anders zouden zij dat risico namelijk niet meer nemen. De marktwerking zorgde ervoor dat beleggers in het verleden gemiddeld een zodanige prijs voor aandelen betaalden dat hun rendement ruim 4 procent boven het risicovrije rendement lag. Dit extra rendement wordt ook wel de risicopremie van aandelen genoemd.

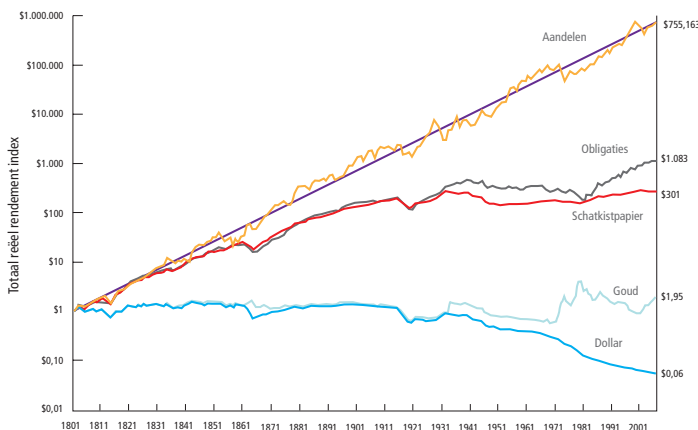
OP LANGE TERMIJN STABIEL

De Amerikaanse professor Jeremy Siegel ging in zijn boek *Stocks for the Long Run* nog wat verder en ploos de Amerikaanse beurs uit vanaf 1802. Hij betrok er bovendien de

inflatie bij, wat enkele interessante inzichten opleverde. Wie 1 dollar in 1802 in een mandje consumptiegoederen had gestoken (de consumer price index) had ruim tweehonderd jaar later een pakketje ter waarde van 16,84 dollar. Wie puur goud kocht, zag zijn dollar aangroeien tot 32,84 dollar. Een belegging in kortlopende schuldbewijzen, vergelijkbaar met het rendement op spaarrekeningen, zwol aan tot 5.061 dollar en een pakket obligaties maakte 18.235 dollar van die ene dollar. De dollar, belegd in aandelen, groeide aan tot 12,7 miljoen dollar, als alle dividenden werden herbelegd.

Gecorrigeerd voor de inflatie, dus voor de koopkracht van die ene dollar in 1802, blijkt de belegging in aandelen nog altijd aan te groeien tot 755.163 dollar. De obligatiebelegging wordt slechts 1.083 dollar waard, de spaarrekening 301 dollar, het goud 1,95 dollar en het mandje producten daalt scherp in waarde tot 6 dollarcent.

Totaal reëel rendement indices 1802 - 2006

Maximale en minimale rendementen over verschillende periodes

